

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Judecător: C. Vîrlan
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros și I. Muruianu

ÎNCHEIERE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinînd admisibilitatea recursului declarat de Paniușchin Vasile,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr.
21 împotriva lui Paniușchin Vasile, Paniușchin Serghei, Paniușchin Elena și
Paniușchin Victoria, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu
privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Paniușchin Vasile, Paniușchin Serghei, Paniușchin Elena și
Paniușchin Victoria, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din
12 mai 2017,

A C O N S T A T A T:

La 7 aprilie 2015, ÎMGFL nr. 21 a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Paniușchin Vasile, Paniușchin Serghei, Paniușchin Elena și Paniușchin Victoria,
intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea
datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că potrivit contului personal pe numele pîrîților
deschis la ÎMGFL nr. 21, Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului
(succesorii în drept SA CET 2) a livrat energie termică, însă pîrîții nu au achitat
serviciile prestate, iar datoria formată în perioada 1 noiembrie 2011 – 1 ianuarie 2015
constituie suma de 2946,77 lei, pentru energia termică, fapt ce se confirmă prin
informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Reclamantul a mai precizat că pîrîții au fost informați prin intermediul facturii
lunare și a reclamației prin care despre executarea obligațiilor, dar aceștia nu și le-au
executat pînă în prezent.

Solicită ÎMGFL nr. 21 încasarea din contul pîrîților în beneficiul ÎMGFL nr. 21
suma de 2946,77 lei, cu titlu de datorie și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 12 mai 2017, cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 21 împotriva lui Paniușchin Vasile, Paniușchin Serghei, Paniușchin Elena și Paniușchin Victoria, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată a fost admisă. S-a dispus încasarea în mod solidar, din contul lui Paniușchin Vasile, Paniușchin Serghei, Paniușchin Elena și Paniușchin Victoria în beneficiul ÎMGFL nr. 21 datoria pentru serviciile comunale prestate pentru perioada 1 noiembrie 2011 – 1 ianuarie 2015 în sumă de 2946,77 lei și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în sumă de 270 lei (f.d. 59, 68-71).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii.

La 7 iunie 2017, Paniușchin Vasile, Paniușchin Serghei, Paniușchin Elena și Paniușchin Victoria au declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de Paniușchin Vasile, Paniușchin Serghei, Paniușchin Elena și Paniușchin Victoria, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani din 12 mai 2017 (f.d. 95, 96-106).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptând o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 15 decembrie 2017, Paniușchin Vasile a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului s-a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material și încălcate normele de drept procedural.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 107), însă la dosar nu sunt administrate înscrisuri care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 22 ianuarie 2018, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Verificând motivele de casare invocate în cererile de recurs, Colegiul atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Prin urmare, se reține că argumentele invocate în cererile de recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Paniușchin Vasile asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Paniușchin Vasile ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de Paniușchin Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea